

Jeugdige veelplegers

I. Weijers e.a. SWP, Amsterdam, 2010.

111 blz. € 15,90. ISBN 9789088501272

Jonge draaideurcriminelen zijn moeilijk bij te sturen. Hoe dat komt en hoe dat wel zou kunnen, onderzochten de auteurs van dit boek door 81 dossiers van jeugdige veelplegers uit het arrondissement Utrecht te analyseren.

Want waarom werkt straffen niet afdoende? Volgens de auteurs omdat aan de basisvoorwaarden van straf niet wordt voldaan. Straf moet bijvoorbeeld onvermijdelijk zijn – maar de pakkans is te klein. De politie straft ook niet consistent en onmiddellijk – het duurt bijvoorbeeld weken of zelfs maanden tot bureau Halt aan de slag gaat of de rechter uitspraak doet. Opsluiten, drillen in een militair werkkamp of op survival in Frankrijk blijkt ook weinig succesvol. Bindingen met werk, onderwijs, vrienden of familie zijn wel factoren die invloed kunnen hebben op het voorkomen van recidive.

Hen op het rechte pad krijgen lukt alleen als je de juiste hulp biedt. En de soort hulp hangt af van de categorie waarin je de jonge dader kunt indelen. De auteurs onderscheiden vier profielen. Een jongere met ernstige gedragsproblemen kan beter intensief psychiatrisch behandeld worden. Wie uit een traumatische gezinssituatie komt, heeft meer aan een behandeling gericht op het familiesysteem. Een mix van voorgenoemde problemen vraagt dus ook om een mix van individuele en gezinshulp. En de laatste categorie, jongeren die zijn opgegroeid in een crimineel gezin, hebben flinke sancties en begeleiding naar werk nodig.

Het boek besluit met aanbevelingen om bij spijbelen sneller in te grijpen, sneller een ondertoezichtstelling uit te spreken en als stok achter de deur kort en flexibel nacht- of weekenddetentie in te zetten om ontsporend gedrag te voorkomen of te corrigeren. Mits we natuurlijk weten om wie het gaat. (MvD)